

De mode als spandoek

Op je lijf

Eind januari verraste Karl Lagerfeld vriend en vijand toen hij de demonstranten tegen het homohuwelijk in Frankrijk lik op stuk gaf door een meisjeskoppel in bruidsjurk op de catwalk te zetten. Door een maatschappelijke overtuiging te uiten via zijn werk, stelt de ontwerper zich niet langer politiek neutraal op. En laat hij zien hoe krachtig kleren een boodschap kunnen uitdragen.

Tekst Cathérine Ongenae

U herinnert zich nog het tumult over de lokethomo van een paar weken terug? Bij de hernieuwde toelichting van de neutrale kledingcode voor loketbedienden van de stad Antwerpen had burgemeester Bart De Wever onderstreept dat loketbeambten hun geloofs-overtuiging, politieke strekking of seksuele geaardheid niet nadrukkelijk mogen etaleren via hun kledij. Een politieke slogan noch een hoofddoek zijn toegelaten in het voorkomen. Maar waar het publiek

deze keer hard over struikelde, was de uitspraak rond uitgesproken homokledij. "Geen regenbogen", gaf De Wever als voorbeeld. Daarmee wilde hij allicht niet zozeer de homoseksuelen viseren, als wel een ban leggen op activisme voor eender welke strijd tijdens de werkuren. Wat de bedoeling ook was, één ding is zeker. De Antwerpse burgemeester weet goed genoeg dat kleren dikwijls meer zijn dan

The Vaccines in een shirt van Katharine Hamnett voor Climate Week 2012.

geschreven

bij momenten modieuze stofjes, dat mensen via hun kledij en accessoires hun overtuigingen delen.

De antwoorden kwamen snel en varieerden tussen furieuze verontwaardiging, groot gelijk en hilariteit. Op de sociale netwerksites circuleerden diezelfde dag bijvoorbeeld nog beelden van T-shirts met regenbogen op en daaronder de slagzin 'I am not gay, I just like rainbows'. Hoewel het in de roze hoek zelf betrekkelijk stil bleef, reageerde een jonge ontwerper prompt met een roze T-shirt met daarop het vrolijke 'God save the Queens'. "Je kunt het zien als een antwoord op Bart De Wever", aldus designer Kristof Buntinx. "Al heb ik dit T-shirt om andere redenen ontworpen. Ik ben gelovig, fan van het koningshuis, gay. Ik hou ervan zo te zijn. Ik wil bevriend blijven met iedereen, maar op deze manier kon ik toch even mijn mening kwijt."

Lesbobruidjes

Het spreekt voor zich dat een thema als gelijke rechten voor holebi's de overwegend homoseksuele modescene triggert. 'I pay my taxes, I want my rights' kopte ook een T-shirt van ontwerper Marc Jacobs in 2009. De Amerikaanse ontwerper zet wel vaker zijn mening op een T-shirt. Hij ontwierp T-shirts voor Playboy waarvan de opbrengst naar de Belgische organisatie Designers against Aids (zie lager) ging. Ook van politiek is hij niet bang. In 2006 liet hij een vitrine van zijn winkel in San Francisco inrichten

met de woorden 'Worst president ever', en afgelopen jaar ontwierp hij een logo voor de herverkiezingscampagne van president Obama.

In China liet hij van zich horen met zijn 'Free Tibet'-collectie,

waarmee hij de Chinezen aan de oren wilde trekken. Die reageerden echter furieus en dreigden een boycot in te voeren tegen Marc Jacobs' eigen merk én tegen Louis Vuitton, waarvoor hij ontwerpt. Sindsdien is Jacobs voor-

De Chinezen reageerden furieus op de 'Free Tibet'-collectie van Marc Jacobs en dreigden hem te boycotten

zichtiger en maant hij collega's aan om terughoudend te zijn met het uiten van politieke meningen in hun werk.

Des te opmerkelijker was daarom de actie van Karl Lagerfeld. Hij maakte gebruik van een Chanel-defilé, niet zijn eigen merk, en dat tijdens de show van de haute-couturecollectie die overwegend kapitaalcrachtig en conservatief cliënteel aantrekt. Dat is kras.

Bovendien verlegde de ontwerper niet alleen een professionele grens, maar ook een persoonlijke. Lagerfeld, die beweert dat hij nog nooit in zijn leven heeft gestemd, was tot dan openlijk tegen het homohuwelijk. Hij vond het maar niets dat homo's in de jaren zestig strijd leverden om anders te mogen zijn, terwijl ze nu toch kiezen voor een kleinburgerlijk leven.